

ODPOVĚDNĚ DO NOVÉ PRÁCE!

Ing. Ladislav BÝČEK,
předseda MěV KSČM

S jarním sluníčkem vstupujeme do dalšího období aktivní práce městské stranické organizace. V letošním roce nás čekají troje volby, květnové - parlamentní, podzimní - senátní a komunální. V tomto náročném období je příležitost k zapojení pro všechny bez rozdílů věku. Věřím, že s podporou široké základny sympatizujících s politikou Komunistické strany Čech a Moravy přesvědčíme občany - voliče k podpoře skutečně levicové politiky jakou představuje volební program KSČM.

K připomenutí 65. výročí osvobození naší vlasti Rudou armádou s jejími spojenci se uskuteční na všech čtrnácti pamětních místech v městě pietní akty. 26. dubna se opět setkáme na Ústředním hřbitově, abychom se poklonili památce rudoarmějců a jejich spojenců padlých při osvobození města Brna. Netěší nás, že historické pravdy o významu Rudé armády při vítězství nad fašismem stále někdo překrucuje a navíc vandalské projevy na památnících včetně snah o odstranění symbolu Rudé armády jednotlivci či zástupci politických stran svědčí o „*fašizujícím*“ se prostředí v Brně.

110. výročí prvního máje si společně s občany Brna připomeneme na setkání v centru Brna 1. května. Významnou skutečností bude pro nás i přítomnost místopředsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky a předsedy ÚV KSČM soudruha Vojtěcha Filipa.

Naše společné aktivity v předvolební kampani vyvrcholí 28. - 29. 5. 2010 širokou účastí ve volbách do Poslanecké sněmovny. Pevně věřím, že levice upevní své postavení ve městě a předurčí i výsledek komunálních a senátních voleb. Město Brno v probíhajícím volebním období městské samosprávy jen nakročilo k řešení palčivých otázek života občanů v Brně. Na

jedné straně finanční krize včetně vysoké nezaměstnanosti a snižování reálných příjmů a na druhé straně stále se zvyšující náklady na služby např. v dopravě, v nájemním bydlení atd.

Proto je namísto požadovat od zastupitelů za KSČM ve městě i městských částech větší důslednost při realizaci našich volebních programů a vyšší starostlivost o každodenní problémy občanů i hostů brněnské metropole včetně studující středoškolské a vysokoškolské mládeže.

Senátní volby ve dvou volebních obvodech budou možností jak překonat stávající pravcový charakter senátu, který soustavně blokuje všechny levicově zaměřené návrhy, jež jsou věcným řešením dopadů finanční krize o oblasti sociální či zdravotní.

Stranickou práci v městské organizaci nechápu jen v přijímání krátkodobých usnesení či ve zvýšené aktivitě při významných akcích jako jsou volby, ale v soustavném sledování politické-

ho a společenského dění v okolí působnosti našich organizací. V podpoře požadavků našich spoluobčanů a předkládání věcných návrhů místním samosprávám, zákonodárným sborům či státním orgánům. O problémech občanů musíme nejen vědět, ale umět je i řešit. Naše pozornost musí směřovat i k zajištění aktivní účasti na společenském dění v příštím období. Jsem přesvědčen, že mladá levice se v Brně zformuje a prosadí. Neboť jen oni mají právo za sebe mluvit.

Platí-li i dnes „*jen chvíli stál a již stál opodál*“, nemůžeme ustrnout a jen se zabývat malichernostmi či řešením osobních dilemat. Musíme se odpoutat od vnášeného pesimismu a s vírou ve své schopnosti naplňovat zadání i program Komunistické strany Čech a Moravy v městě Brně.

Pietní akty k 65. výročí osvobození Brna

- Starý Lískovec** - 23. dubna v 16 hodin u pomníku
- Bosonohy** - 23. dubna odpoledne společně s ÚMČ
- Líšeň** - 25. 4. ve 14 hod. na novém hřbitově (konečná bus 58), ve 14.³⁰ hod. u pomníku J. Faimanové v Líšni (zast. bus 58 Klicperova)
- Řečkovice** - 26. dubna ve 14 hodin před ÚMČ
- Centrální akt** - **26. dubna v 16 hodin na Vojenském pohřebišti Ústředního hřbitova**
- Brno-střed** - 26. 4. v 18 hodin na Malinovského a Moravském nám.
- Královo Pole** - 27. dubna v 15 hodin u památníku Rudé armády v Božetěchově ulici
- Komín** - 27. dubna v 16 hodin na Ruském vrchu
- Kohoutovice** - 27. dubna v 17 hodin u památníku letce Kašutina
- Bystrc** - 28. dubna v 16.⁴⁵ hodin
- Brno-sever** - 5. května v 18 hodin

did

Předvolební akce:

- 19. dubna od 8 hodin do odpoledne**
Celokrajské setkání kandidátů do PS, nám. Svobody
- 28. dubna od 21 hodin**
Otázky Václava Moravce (z Rotundy A BVV)
- 1. května od 9 hodin - Svátek práce**
předseda ÚV KSČM Vojtěch Filip, kandidáti do PS, prostor před Janáčkovým divadlem
- 3. května od 7 do 18 hodin**
Celokrajský předvolební mítink, nám. Svobody, vystoupí Martin Maxa a Jana Kociánová
- 11. května od 17 - 18.³⁰ hodin** - Diskuse Martina Veselovského s volebními lídry kraje, ČRO Radiožurnál
- 18. května od 13 do 17 hodin** - Předvolební štafeta okresních lídrů kandidátek do PS, program doprovází Statis Prusalis

mjk

Před 110 lety a dnes – Svátek práce – 1. máj

1. května 1886 vyvrcholily v USA boje za osmihodinovou pracovní dobu. Došlo ke generální stávce za účasti statisíců pracujících. V mnoha městech došlo ke střetům s policií. V Chicagu 3. května 1886 napadla policie stávkující, šest jich bylo zabito a čtyři zraněni. O den později na protestním shromáždění vhodil provokatér mezi policisty bombu a došlo k zatýkání. Při soudním procesu bylo sedm obžalovaných odsouzeno k smrti a jeden k 15 letům vězení. Pouze dvěma odsouzeným vrchní soud změnil rozsudek na doživotí, třetí odsouzený spáchal sebevraždu. Zbývající čtyři byli 11. listopadu 1886 popraveni.

Tato justiční vražda vyvolala obrovskou vlnu protestů po celém světě. Mezinárodní kongres dělnictva – ustavující kongres II. internacionály v červenci 1889 v Paříži – se připojil k usnesení amerických odborářů každoročně uctívat památku popravených vůdců chicagských dělníků manifestací na 1. května.

A tak v roce 1890 poprvé a v dalších letech vždy 1. května se scházejí ti, kteří žijí z výsledků poctivé každodenní práce. V roce 1890 šlo o požadavek osmihodinové pracovní doby.

Jan Neruda v Národních listech 4. května 1890 napsal: „... kdo 1. máj 1890 ... co muž dozrálý, myslivý prožil, do dnů svého života na něj nezapomene! Dožili jsme se dosud nejpamátelnějšího 1. května lidských dějin, ba dosud nejpamátelnějšího dne těch lidských dějin vůbec!“

Nejen v Praze za účasti 35 000 lidí, ale i v dalších městech a místech Evropy a v Brně řečeno Janem Nerudou „... klidným, železným krokem přirazily bataliony dělnické, přečetné, nepřehledné a vřadily se do lidského šiku, aby již provždy stejným postupem šly s námi ostatními za vznešenými cíli stejně oprávnění, stejně sblížení, stejně blažení.“

I o Brně platila Nerudova slova: „... byl to postup mohutný, neodolatelný, jako když se hrnou vlny oceánu. Kdo přihlížel, porozuměl, co síla elementární znamená!“

Všechny schůze v Brně byly zakázány, ulice i místo shromáždění v Pisárkách byly plné policie, vojenských hlídek a oddílů v plné zbroji ... střežili 40 tisíc manifestujících.

V době globálního kapitalismu jsou požadavky na 8 hodinovou pracovní dobu a na spravedlivou odměnu víc než aktuální!

Karel Janiš

S ČÍM ZAČNEME?

Máme po městské konferenci, přijali jsme politickou linii, slíbili jsme si nový styl práce a určili jsme, že hlavním úkolem pro letošní rok jsou volby. Ustavili jsme také sekce MěV i volební štáb. Ten bude mít nepochybně mnoho práce, ale sám volby nevyhraje.

Osobně mě něco chybí a žel dlouhá léta. Poslanci se jistě budou umět prezentovat, kontaktní kampaň se osvědčila, poznají je i lidé, kteří je dosud neznali a také se často prezentují ve sdělovacích prostředcích. Tím se dostá-

vám k podstatě věci. Parlamentní volby jsou totiž důležité pro stranu jako takovou, ale pro nás by měly prim hrát volby komunální! V posledních jsme trátili a nemělo by nám jít o nic menšího, než tento trend zvrátit. Ale jak?

Pokud se zeptáme občanů, troufám si tvrdit, že většina z nich své zastupitele (lhostejno za kterou stranu) nezná. Není za tím jen příslovečná nechuť chodit k volbám a nezájem o politiku vůbec. Problém je v tom, že zastupitelé se veřejnosti dostatečně neprezentují. Do

Tibor DÁVID, tiskový mluvčí MěO KSČM

periodik městských částí se opozice většinou nedostane, ale také málo (nebo vůbec) naléhá. Není to však možnost jediná. KSČM má vedle celostátního deníku (na rozdíl od stran jiných) také periodikum ECHO a své brněnské webové stránky. Kdo ze zastupitelů, zejména MČ tyto možnosti však využívá?

Žel prakticky nikdo. Přitom kritika, že Echo neodráží dostatečně komunální problémy a také zkušenosti ze stranické práce zazněla i na MěK. Měla však jít do vlastních řad. Nechce se mě přitom pohodlně a hloupě věřit, že v městských částech, kde máme v ZMČ zastoupení, se za celé volební období nic neděje. Opravdu na zastupitelstvech a jejich orgánech nic neřešíte? Nevěřím. Pravdou je jistě opak, ale naši zastupitelé se svými voliči a dalšími občany nepodělí o problémy, nezeptají se jich na názor, neprezentují svou práci a stanoviska... jen zarputile mlčí.

Argument, že třeba chodí do ZO a referují tam, neobstojí. Kolik tím osloví lidí? Nanejvýš několik desítek, jejichž hlasy mají stejně jisté. Chceme-li dosáhnout úspěch, musíme tento pohodlný přístup radikálně a rychle změnit.

Takže vážení a milí zastupitelé, zejména MČ, žádám vás proto, abyste změнили dosud poklidný přístup a začněte i cestou dostupných médií oslovovat veřejnost. Jsem si jist, že témat je dostatek. Stačí zapřemýšlet a vzít tužku. Pro vaše texty se místo najde.

Nechceme přece, aby volební úspěch slavila pravice!

Občanům už škodí příliš dlouho.

Tibor DÁVID

Jarní úklid modrých ptáků

ODS - alespoň v Brně začala v uplynulých několika málo týdnech mohutně uklízet. Tentokrát doslova, neboť jejich obvyklý styl - zametat pod koberec už nestačil. Špíny bylo příliš mnoho.

Stará kauza samozvaného brusiče pomníků René Pelána už nebyla k ustání a také se jim totiž provalilo několik nových skandálů. Znalec válečných znaků různých armád Pelán sice v rozhovoru pro MF dnes prozradil, že v podzimních komunálních volbách kandidovat nebude (čímž asi málokoho zarmoutil), ale o odstoupení ani zmínka. Krátce nato byl vlastní stranou odvolán z funkce místostarosty v Králově Poli. Opozice dost hlasů dohromady nedala a ptáci by se k ní nepřipojili. Takže za tím něco vězí, ale co?

V Žabovřeskách si policie odvedla v klepetech pana starostu (nyní již bývalého) Kvapila, spolu s jeho kumpánem Radovanem Novotným (předtím tajemníkem ÚMČ Brno – střed). Oba pánové usilovali o nemalý úplatek od soukromého investora a byli přistiženi. Strana, která není občanská, ani demokratická má v Brně a na jižní Moravě v posledních měsících vroubků více - není tomu tak dávno, co se s ostudou musela odporučet bývalá starostka Hrubá na Brně-středu a také starosta Hodonína.

Současný jarní úklid v ptačí straně, který nakonec smetl z kandidátky do PS i Topolánka, však není nic jiného, než za každou cenu zabránit propadu preferencí a tedy vlivných poslaneckých postů, potažmo křesel v zastupitelstvech. Pokud se někdo domnívá, že ODS, vždy křesťalově čistá se jen zbavuje plevele, který se do jejich řad kdoví jak zatoulal, měl by se už vzpamatovat. Nebo by mu to měl někdo jiný vysvětlit. Volby, ač se tak zatím nezdá, už pomalu klepou na dveře.

Máme dost míst v mateřských školkách?

Již několik let se v tomto období objevuje stejný problém. Získat místo ve školce pro své dítě. Do těchto »manévrů« jsou nejen zapojeni rodiče, ale i prarodiče či zaměstnavatelé. Neboť řešit dilema »nedostali jsme školku«, je problém ekonomický i společenský.

V daném okamžiku nevíme kolik přihlášek bylo podáno, ale ze zájmu je jasné, že pro všechny asi místa nebudou. Jistá místa mají všichni pětiletí. To však je zásluhou »zákona« nikoliv města. »Je ale zřejmé, že o umístění budou bez úspěchu žádat především rodiče dětí mladších čtyř let« varuje rodiče Marie Klusoňová z odboru školství brněnského magistrátu (zdroj Brněnský deník 5. 3. 2010).

Přesto, že problém trvá již řadu let, je vedení města směru pasivní. Ač má k dispozici údaje o počtech dětí, nepřijímá adekvátní opatření. Prý jde o přechodné zvýšení počtu dětí, a co pak se zvýšeným počtem míst ve školkách? Faktem je, že míst ve školkách je nyní málo, a těch několik milionů, které jsou vkládány do zvýšení počtu míst, je nedostatečné. Navíc je zřejmé, že tuto situaci vedení města nemá v rukách. V prosinci 2009 do rozpočtu na rok 2010 začlenilo částku 18 mil. Kč, avšak do březnového zastupitelstva předložilo změnu rozpočtu s tím, že stačí jen 9,5 mil. Kč (MČ požadovaly částku 175 mil. Kč) a zbývajících 8,5 mil. převádí k využití na opravy základ-

ních škol. Bohužel, ani rozpočtované prostředky nesměřují na rozšíření kapacit školek, abychom tím alespoň částečně vyhověli dalším rodičům, kteří jsou tak bez šance umístit své dítě do školky.

Proč se převádí prostředky původně určené na školky ve prospěch oprav základních škol? V rozpočtu města nejsou pro tento účel dostatečné zdroje. Městské části vyčíslily své požadavky ve výši 220 mil. Kč, a březnové zastupitelstvo města schválilo jen částku 28,5 mil. Kč. Postup v podstatě stejný jako loni. O stavu škol víme, ale toho však vedení města nedbá, protože její investiční prioritou nejsou kapacity mateřských škol a stav základních škol, ale asi sochy v ulicích nejlépe jezdecké, po několikáté předlážděná náměstí. A pro neustálé zvyšování celkových nákladů a posouvání termínů dokončení, jako u původně školního bazénu, nyní akvaparku Kohoutovice, zvýšení nákladů na rekonstrukci Ronda o 12 mil. Kč. z 458 mil. na 470 mil. Kč., zvýšení nákladů na plácek před OD Centrum z původních 21 mil. na 28 mil. Kč. atd. není dost zdrojů pro školství. Přitom v Programovém prohlášení Rady města Brna z 15. 4. 2008 je uvedeno: »zajistíme dostatečné investice do údržby a modernizace školských zařízení. Podle aktuální potřeby budeme podporovat vznik nových míst v mateřských školkách«. **Je tomu skutečně tak?**

Ing. Ladislav BÝČEK,
zastupitel města Brna

Trolejbusové linky prodlouží na okraje Brna

Na vypracování studií prodloužení tří trolejbusových linek na okrajích Brna dostalo město 15 milionů Kč od EU. Projekty by mohly být hotovy do dvou let. Následným uskutečněním by měly zlepšit veřejnou dopravu v okrajových částech. Trolejbusy jezdí v Brně od roku 1949.

Jde o prodloužení linky trolejbusů č. 25 v Brně-Starém Lískovci z prostoru současné konečné zastávky Osová na jih a k železniční trati Brno - Jihlava. Tedy do míst, kde má vyrůst nová železniční zastávka Brna-Starý Lískovec. Umožní se tím obsluha veřejnou dopravou nejen Starého Lískovce, ale i nedaleké Fakultní nemocnice Bohunice a Univerzitního kampusu MU jinak, než přes střed města.

Na opačném konci Brna začali odborníci pracovat na prodloužení trolejbusových linek č. 25 a 26 ze stanice Novolišeňské v Brně-Líšni nedaleko Zetoru až k ulici Jírova, kde už mají přestupní uzel autobusy a tramvaje č. 8.

Třetí projekt se týká prověření možnosti zavedení trolejbusové dopravy na nový přestupní terminál v Brně-Bystrci u ZOO. Ten obsluhuje i sousední městské části Kníničky, Žebětín a přilehlý region Jinačovic a Rozdrojovic.

(vž)

CO S BEZDOMOVCI V BRNĚ?

Po Brně se toulá půldruhého tisíce bezdomovců. Pár jich přes zimu zmrzlo nebo zemřelo na lavičkách. Co však s nimi, když například onemocní?

Tuto otázku položil předseda brněnské městské organizace komunistů Ladislav Býček k vyřešení představitelům města Brna. Ti o odstranění nepřijatelného problému nejeví zájem, protože pro sociálně-zdravotnický byznys to jsou nezajímaví pacienti. Když už se nemocný bezdomovec dostane do zdravotnického zařízení, po propuštění z lékařské péče se má doléčit v domácím prostředí, tedy opět v mrazu na lavičce či v ruině opuštěného stavení. Komu-

nisté navrhuje magistrátní radnici vyčlenit pro nemocné bezdomovce část kapacit Léčebny dlouhodobě nemocných při městské Nemocnici Milosrdných bratří. Kompetentní funkcionáře návrh zaskočil... **vž**

Není vrchol jako vrchol

Horské štíty hrdě ční.
Zrak se k nim rád otočí.
Velehory korupční
nebijí tak do očí.

Alois Reich

Hráz proti záplavám demagogie a lžím mocných

K POČÁTKŮM KOMUNISTICKÉHO TISKU V ROCE 1990

Na jaře před 20 lety začala v Ostravě vycházet Naše pravda. Šlo o první tiskovinu, která pravdivě objasňovala dění v naší společnosti, odhalovala rozpory mezi tím, co v listopadu 1989 slibovali na Letné ti, kteří přišli k moci a skutečností, jak z bojovníků za lidská práva všech se stali usilovatelé o naplnění svých ambicí a do jakého postavení se dostávali lidé živící se výsledky poctivé práce. I v Brně se Naše pravda stala vyhledávanou, protože přinášela v úvodnících, v komentářích, ve zprávách z tiskových konferencí KSČM, v projevech představitelů naší strany, ve srozumitelných a často sarkasticky laděných glosách odpovědi na otázky, které přinášel

život v kapitalisticky obnovované společnosti. Naše pravda si brzy získala pevné a nezastupitelné postavení v tisku naší strany. Vždyť některé stati a informace jinde než právě v Naší pravdě nebyly k dispozici. K pravdivému poznání minulosti přispěla Naše pravda seriálem Žízeň impérií (vyšel samostatně ve dvou dílech). Velký zájem projevovali čtenáři i o celoroční kalendář-kravatu.

U příležitosti 10 let vycházení Naší pravdy její tehdejší šéfredaktor Josef Zlomek ocenil spolupráci občasníku Echo s Naší pravdou, příspěvky Zdeňka Klanici, Josefa Kůty, Jana Satorii, Karla Janiše, Štěpána Vlašína, poděkoval distributorům Libuše Domanuské a Leopoldu Krestovi. Členy redakční rady byl Josef Korger a po něm delší dobu Tibor Dávid s původními zprávami a reportážemi o činnosti komunistů a o životě prostých lidí v Brně a na jižní Moravě.

U příležitosti 20 let od 1. čísla Naší pravdy vzpomeňme s úctou a obdivem ty, kteří stáli u zrodu Naší pravdy, kdo ji v nelehkých podmínkách tvořili, přispívali do ní, kolportovali ji ke čtenářům. Jejich několik set čísel tvoří nedílnou a důležitou součást dějin tisku naší strany.

Naše pravda v současnosti vychází v pondělí jako společensko-politická příloha Haló novin.

Karel Janiš

Poděkování za práci

Pamětným listem ke 20. výročí KSČM bylo na slavnostním zasedání k tomuto jubileu oceněno 34 jednotlivců z celé ČR a také a. s. Futura vydávající Haló noviny. Je potěšující, že jsou mezi nimi i tři osobnosti z jižní Moravy, z toho dvě z Brna.

Kromě Stanislava Brřlici, zakládajícího člena a funkcionáře Klubu českého pohraničí ze Znojma se této cti dostalo také doc. PhDr. Zdeňku Klanicovi, DrSc., světově uznávanému archeologovi, bývalému poslanci a také místopředsedovi ÚV KSČM a také PhDr. Karlu Janišovi, který je 20 let předsedou ZO KSČM v Brně-Slatině a zastupitelem MČ a už řadu let vede redakci našeho stranického občasníku ECHO.

Všem srdečně blahopřejeme!

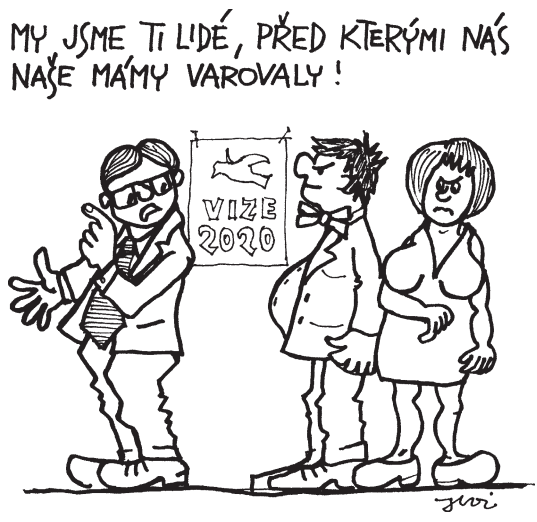
did

Byla krajská konference KSČM

V sobotu 20. března se v Brně uskutečnila krajská konference KSČM. Ukončila tak sérii sedmi okresních konferencí na jižní Moravě. V tajné volbě byl předsedou Jihomoravské krajské rady KSČM zvolen Miroslav Vlašín (předseda OV KSČM Znojmo). Místopředsedy byli zvoleni Zdeněk Zimola (předseda OV KSČM Brno-venkov) a Pavel Březa (místopř. Klubu zast. KSČM v JmK). Tajemníkem krajské rady byl zvolen Lubomír Mlejnek.

Nově složená KR položila důraz na získání co nejlepšího zastoupení v letošních volbách do PS a také do senátu P ČR. Odstupující předseda KR Josef Jančara ve zprávě podtrhl, že dobrou šanci mají např. Vojtěch Adam na Brněvenkově, či Stanislav Navrkal na Blansku, nebo již bývalá předsedkyně OV Martina Milerová na Hodonínsku. Jednička kandidátky do PS Zuzka Bebarová-Rujbrová uvedla, že od 10. května, kdy začne naplno předvolební kampaň bude prvních sedm kandidátů na poslance týden jezdit po všech okresech kraje. Doprovázet je bude zpěvák a skladatel Statis Prusalis. Miroslav Vlašín zdůraznil potřebu zapojit mladé komunisty do podzimního boje o křesla zastupitelů na obecních a městských radnicích.

did

Úvaha předvolební

V dobách nedávných naší straně leckdo doporučoval, abychom změnili název; odmítli jsme to, protože ten současný přesně odpovídá našemu konečnému cíli a navazuje na strany s názvem komunistická ve světě.

Mudrlanti by se však měli zamyslet, zda jiné české parlamentní strany mají název odpovídající programu; zcela určitě by se Občanská demokratická strana měla jmenovat Občanská strana ekonomického liberalismu. Nejvýstižnější by po přejmenování byla iniciálová zkratka jejího názvu, homonymní se jménem výstižnějšího lichokopytníka. A ještě výstižnější by bylo, kdyby tato strana po vzoru Demokratické strany USA přejala její emblém (vyobrazení osla) a jako hymnu si dala zakončení písně „Civilizace“ ze hry Osel a stín Voskovce a Wericha. Píseň složená v třicátých letech 20. století má slova překvapivě aktuální.

Posuďte text:

*Teď už nejsme lidi,
už jsme jenom partaje,
žádný z nás nevidí,
v čem ta chyba je.
Nikdo neví, kudy na to,
jeden volá: zrušte zlato,
druhý po něm hází bláto,
ten ví, kolik tamten krade,
staří volaj': zkroťte mladé,
ten to řeší čistou rasou,
stát brečí nad prázdnou kasou,
národ volá: chceme práci!
továrny se nevyplácí,
v dolech se nefárá.
A v takové situaci
přišla fanfára,
že přišel – spásonosný osel,
už věříme oslovi,
hlavně když nás osel
hezky osloví.*

Vladimír Šaur

Problémy zdravotnictví špatná koncepce nevyřeší

České zdravotnictví trpí nadvládou zdravotních pojišťoven, zejména VZP, které reálně resort řídí. Určují hodnotu lékařských výkonů, rozhodují o tom, s kým a v jakém rozsahu uzavřou smlouvu, ovlivňují ceny léků, v jejich zájmu hradí pacienti různé poplatky. Pojišťovny ukrajují největší krajíc z obrovských výdajů státního rozpočtu na zdravotnictví. Na březnové tiskové konferenci to prohlásil městský zastupitel za KSČM Josef Kůta, když hodnotil dokument nazvaný Městské zdravotnictví – současná podoba koncepce a rozvoje. Ten projednala samospráva na zasedání ZMB a vzala ho na vědomí pro dopracování. Podle Kůty není uvedený materiál koncepcí rozvoje, když většinou jen konstatuje současný stav. Pravděpodobně jediný záměr, který má být schválen, je privatizace ambulantní péče městské polikliniky (SZZ II) v Zahradníkové ulici. Tento záměr označil Kůta za velmi nebezpečný. S tím souvisí přílišná privatizace ambulantní zdravotní péče, kdy soukromé lékaře zajímají především výnosně hrazené úkony. Jak řekl, privátní ambulantní lékaři si upravují ordinační dobu podle vlastního uvážení. A například v pátek odpoledne je pacienti už nezastihnou. V této situaci se většinou obracují na městské ambulantní služby SZZ II, případně v nemocnicích. »Převedením současného SZZ II na privátní praxi se tento negativní rys městské ambulantní péče ještě prohloubí. Byl by to krok nikoliv

v zájmu služeb občanům, nýbrž pouze v zájmu jakýchsi kalkulací politických pod hlediskem, co je soukromé, to je nejlepší. Uplynulých 20 let nás přesvědčilo, že tomu tak zdaleka není ve všech případech«, připomněl Kůta.

Za další vážný problém označil záležitost s dořešením situace Úrazové nemocnice v Brně. Připomněl negativní roli ministerstva zdravotnictví, zejména náměstka Marka Šnajdra, i roli VZP, která předem vyhrožovala, že nenasmlovává stejné výkony a platby jako dosud, bude-li Úrazová nemocnice převedena pod správu města Brna. »Uplynulo dost času, aby byly věci dány do pořádku, aby byl vyjasněn rozsah péče, zejména existence traumacentra, úhrady úkonů od pojišťoven, které ÚN poskytuje. Vyřešena není ani ostudná záležitost s administrativním vyvedením přístrojového vybavení ÚN do Fakultní nemocnice Brno za

asi 130 milionů korun«, konstatoval Kůta. Podle něj je to hrozba do budoucna, která může znovu rozpoutat kauzu Úrazové nemocnice. »Lze si představit situaci, kdy se změní politické vedení Brna a to po volbách otevře problém ÚN mezi prvními«, varoval zastupitel s tím, že zbývá málo času tyto věci vyřešit, je-li zájem i do budoucna udržet Úrazovou nemocnici jako efektivně fungující zdravotní zařízení pro potřeby města i občanů ze širokého okolí. Tato zájmové sféra s více než půlmilionem obyvatel rozhodně potřebuje nemocnici tohoto charakteru, vedle podobného zařízení ve Fakultní nemocnici v Brně-Bohuních. Josef Kůta dodal, že právě s ohledem na možný výsledek podzimních komunálních voleb je malá aktivita k řešení problémů Úrazové nemocnice v Brně pochopitelná.

(vž)

★ ŠLI PŘED NÁMI

Rostislav Trískala

– 105. výročí narození

Narodil se 22. dubna 1905 v Hovězí u Vsetína v rodině učitele. Po maturitě vystudoval chemii a fyziku na přírodovědecké fakultě Masarykovy univerzity v Brně. Místy jeho pedagogického působení se staly Chust, Užhorod, Dvůr Králové a gymnázium v Brně-Husovicích. Za okupace byl členem ilegálního krajského, později zemského vedení KSČ na Moravě, redigoval Hlasy z podzemí a Moravskou rovnost. Psal o situaci ve světě, kladl důraz na ideovou úroveň členů strany. 12. prosince 1942 byl zatčen a přes nelidské mučení v Kounicových kolejích síť strany neprozradil. 29. října 1943 vydechl naposled ve Vratislavi. Je po něm pojmenována ulice na Lesné v Brně. **kj**

PRAVIDLA PRONÁJMU BYTŮ VARUJÍ

Posledním bodem březnového zastupitelstva MČ Líšeň (velmi zásadním), bylo schválení připomínek k připravovaným Pravidlům pronájmu bytů v domech v majetku města Brna a podmínek zajišťování bytové náhrady. Tato pravidla nově zavádějí statut sociálního bytu. Podle návrhu pravidel má šanci na získání nájemní smlouvy k sociálnímu bytu pouze člověk, jehož příjem nepřesáhne přísně stanovený limit. Bude-li bydlet v bytě sám, může rozchovačně utratit až 114 Kč denně za jídlo, pití, oblečení a obutí. Mnohem hůř na tom bude pětičlenná rodina, v té každému členovi zbude na den necelých 67 Kč.

Snažil jsem se kolegy zastupitele přesvědčit, aby se zamysleli nad tím, zda se z takových částek při permanentním zdražování vůbec dá přežít. A to je výše částek ještě značně nadhodnocena, nezapočítávala jsem poplatky za komunální odpad, náklady na něco tak nehorázného jako je zdravotní ošetření, případně takovou zhyčkanost nájemníků sociálního bytu, že by si troufli pobývat v nemocnici.

Hrách, budete-li na stěnu házet, zanechá alespoň dolíčky, případně nazelenalé flíčky. Ani jedno se neprojeví na většině kolegů zastupitelů. I když ty flíčky by měli mít spíše červené od ruměnců na tváři, když mohou schválit něco takového.

Kateřina HORÁKOVÁ

Před 65 lety – 5. dubna 1945 – byl v Košicích na slavnostním zasedání Slovenské národní rady vyhlášen program první poválečné československé vlády. Podle města, v němž do osvobození Prahy 9. 5. 1945 měla tato vláda sídlo, vešel do našich dějin pod názvem **Košický**. Program byl výsledkem jednání, které na našem velvyslanectví v Moskvě vedli představitelé 4 českých (komunisté, sociální demokraté, národní socialisté, lidovci) a 2 slovenských (komunisté a slovenští demokraté) politických stran ve dnech 22. - 29. března 1945.

VLÁDNÍ PROGRAM předpokládal a stanovil:

- novou čs. vládu jako **vládu široké Národní fronty Čechů a Slováků** z představitelů všech sociálních složek a politických směrů, které vedly národně osvobozenecký zápas za svržení fašistické tyranie;
- **budování nové, skutečně demokratické armády** a jejím vzorem bude Rudá armáda, jejím základem měli být všichni, kteří se zbraní v ruce bojovali u nás i v zahraničí;
- **československo-sovětskou smlouvu z 12. prosince 1943** za vůdčí linii naší zahraniční politiky, spojenecký svazek s novým Polskem, přátelské spojení s novou Jugoslávií a všeobecné přátelské vztahy k Západu;
- **národní výbory** jako nové orgány státní a veřejné správy, tvorbu odborových, družstevních, kulturních a sportovních organizací, zrovnoprávnění žen, zavedení volebního práva od 18 let, zaručení všech práv a svobod občanů;

O programu a složení vlády

Komunisté poprvé ve vládě

Před 65 lety – ve dnech 22. - 29. března 1945 – se na našem velvyslanectví v Moskvě uskutečnilo jednání o naší poválečné vládě. Jednání se zúčastnily delegace komunistů, sociálních demokratů, národních socialistů, lidovců a Slovenské národní rady, v níž byli představitelé komunistů a Demokratické strany. Londýnská emigrace přišla na jednání s holýma rukama, poněvadž za první republiky probíhala jednání o složení vlády a programovým otázkám obyčejně nebyla už věnována pozornost. Komunisté navrhli jednat nejprve o programu příští vlády a teprve potom o jejím složení, současně předložili obsáhlý návrh programu o 31 stranách strojopisu. Stal se podkladem pro jednání. Došlo k diskusím u kapitoly o čs. armádě, o národních výborech a o zahraniční politice. Londýnští opustili jednání o vztazích mezi Čechy a Slováky, zastávali koncepci čechoslovakismu. Po poradě s prezidentem Benešem se na jednání vrátili a došlo ke kompromisu. Došlo k dohodě o konečném znění programu, který byl 5. dubna 1945 vyhlášen v Košicích.

4. dubna 1945 jmenoval prezident Beneš vládu, v níž poprvé v našich dějinách byli komunisté: Klement Gottwald, náměstek předsedy vlády (NPV), ministři Václav Nosek (vnitro), Václav Kopecký (informace), ze slovenských Július Ďuriš (zemědělství), Jozef Šoltész (ochrana práce a sociální práce), Vladimír Clementis (státní tajemník v ministerstvu zahraničí) a Viliam Široký jako náměstek PV. Za sociální demokraty Zdeněk Fierlinger, předseda vlády a Bohumír Laušman (průmysl). Za národní socialisty Josef David, náměstek PV, Hubert Ripka (zahraniční obchod), Jaroslav Stránský (spravedlnost). Za lidovce Jan Šrámek, náměstek PV, František Hála (pošty) a Adolf Procházka (zdravotnictví). Za demokratickou stranu Ján Ursíny, NPV, Vavro Šrobár (finance), Ivan Pietor (vnitřní obchod) a Ján Lichner (státní tajemník v ministerstvu zahraničního obchodu). Bez politické příslušnosti byli ve vládě Jan Masaryk (zahraničí), Ludvík Svoboda (národní obrana), Zdeněk Nejedlý (školství a osvěta), Antonín Hasal (doprava) a Mikuláš Ferjenčík (státní tajemník v ministerstvu národních obrany).

Karel Janiš

- **vztahy mezi Čechy a Slováky** na podkladě koncepce **svěbytného slovenského národa, rovného s národem českým;**
- **zrušení čs. občanství Němcům a Maďarům včetně zajištění jejich majetku a jejich vypovězení z republiky** s výjimkou antifašistů, zavedení národní správy nad tímto majetkem;
- **vydání soudu a trestu zrádců a kolaborantů a fašistických živlů** z řad českého a slovenského národa a **zřízení mimořádných lidových soudů** k tomuto účelu;
- **konfiskaci půdy, budov, mrtvého i živého inventáře nepřátel a zrádců českého a slovenského národa a jejich rozdělení českým a slovenským domkařům, malým a středním rolníkům;**
- **obnovení hospodářského života, zajištění práce a výdělků** pro všechny práce schopné, **postavení bank, klíčových podniků** průmyslových, přírodních a energetických **zdrojů pod všeobecné státní vedení;**
- **obdělání každé píde půdy** bez ohledu na vlastnictví, stanovení povinných dodávek zemědělských výrobků za pevné ceny a dostupných cen potravin pro široké vrstvy národa;
- **položení základů velkorysé sociální politiky a sociální péče o všechny** vrstvy pracujících, zákonitě zabezpečení pracovní doby, mezd, péče o matku a dítě, dostupnost míst léčení, odpočinku a dovolené pracujícím, péče o oběti války a perzekuce, o dorůstající mládež;
- **očištění škol, kultury, rozhlasu a filmu** od všeho fašistického, **obnovení škol, knihoven a divadel** uzavřených okupanty, **zlidovění systému výchovy a kultury, zesílení slovanské orientace** v naší kultuře a školství, zejména znalostí o SSSR.

Jednotlivá předpokládaná opatření vládního programu byla uvedena do skutečnosti na podkladě řady dekretů prezidenta republiky – dnes se běžně používá termín *Benešovy dekrety*. Dnes se do nich střetují nejen zástupci odsunutých Němců, ale i celá řada publicistů, také-historiků, pro něž dějiny našeho národa začínají květnem 1945. Podle nich Hácha a protektorátní ministři byli uvězněni a odsouzeni neprávem, odsun Němců byl etnickou čistkou stalinského typu, nebyl obnoven demokratický režim 1. republiky.

Ke 160. výročí narození T. G. Masaryka

TOMÁŠ MASARYK V BRNĚ

V LETECH 1865-1869

Jedná se o málo známou kapitolu v životě TGM – tehdy Tomáše Masaryka. Po složení zkoušek z učiva 1. třídy gymnázia v roce 1865 ve Strážnici odešel Masaryk studovat do Brna, a to na tehdejší německé gymnázium v budově dnešní JAMU na Komenského náměstí. Bydlel nejprve na Nové ulici č. 12 (na dnešní Lidické ulici), na České 15 a na Francouzské 28. Živil se příležitostnými kondicemi. Podstatně se jeho situace zlepšila, když se začal starat o syna policejního ředitele Brna Le Monniera Františka. Všude s ním chodil, doučoval ho, byl v rodině denně na obědě a stal se „*členem*“ rodiny. Sečtělý a předstávám úředníka monarchie se vymykající Le Monnier silně na Masaryka zapůsobil. Z domácí bohaté knihovny měl možnost číst knihy významných spisovatelů včetně Balzaca, Huga i obou Dumasů v originále – Masaryk se naučil kromě řečtiny a latiny i francouzsky.

Velmi též Masaryka ovlivnil katolický kněz Matěj Procházka, který napsal několik učebnic náboženství, půjčoval Masarykovi literaturu a debatoval s ním o náboženství. Na přednáškách o socialismu tehdejší doby v Katolické jednotě se Masaryk s touto problematikou seznámil od kněze, který měl obdivuhodné znalosti o vývoji socialismu. Tu jsou zřejmě zá-

(Pokračování na straně 7)

Ke 160. výročí narození T. G. Masaryka

RODOKMEN T. G. MASARYKA A JEHO POTOMKŮ

Karel Janiš

Osudy rodu zmapovala **prezidentská kancelář při přípravě výstavy na Pražském hradě o životě prvního československého prezidenta.**

Rodiče T. G. Masaryka:

Jozef (1823-1907), panský kočár a správce ve dvoře císařského panství v Hodoníně. **Terezie** (1813-1887), panská kuchařka. **T. G. Masaryk** (1850-1937), pedagog, politik, filozof, 1. prezident ČSR.

Sourozenci T. G. Masaryka: Jan (1851-1851), **Martin** (1852-73), **Ludvík** (1854-1912), **Františka** (1858-1858).

Charlotta Garrigue (1850-1923), **manželka TGM.** Američanka velmi dobře sžila s českým prostředím, za 1. světové války pod stálým policejním dohledem.

Alice Masaryková (1879-1966), **dcera TGM** a jeho pomocnice, neprovdala se.

Herbert Masaryk (1880-1915), **syn TGM**, malíř, zemřel na tyfus.

Jan Masaryk (1886-1948), **syn TGM**, diplomat, ministr zahraničí, zemřel po pádu z okna v Černínském paláci.

Olga Masaryková-Revilliodová (1891-1978), **dcera TGM.**

Anna Masaryková (1911-1996), dcera Herberta Masaryka, **vnučka TGM**, historička umění v Národní galerii.

Herberta Masaryková (1915-1996), dcera Herberta Masaryka, **vnučka TGM**, překladatelka z angličtiny.

Herbert (1921-1945) a **Leonard** (1922-1944) **Revilliodovi, vnukové TGM.** Herbert studoval historii, jazyky a housle v Londýně. Zemřel za nejasných okolností po střelné ráně do břicha. Leonard byl v RAF, zahynul při letecké havárii.

Charlotta Pocheová-Kotíková (1940), dcera Herberty Masarykové, **pravnučka TGM.** Historička umění, od roku 1970 žije v USA.

Jan Jakub Kotík (1972-2007), **prapravnuk TGM**, výtvarník, zemřel na leukémii.

Armand (2005) a **Taber Herbert** (2006) **Kotíkovi, praprapravnucci TGM.** Žijí v Praze s matkou Gabrielou, vdovou po Jakobovi Kotíkovi.

Poznámka: takto souhrnně nebyl rodokmen T. G. Masaryka uveřejněn. Jen občas v časopisech byly články o vnučkách a vnucích a jejich osudech po roce 1945.

Hold zakladateli a prvnímu prezidentovi Československa

Zakladateli a prvnímu prezidentovi Československé republiky se v pondělí 8. března (den po jeho 160. narozeninách) přišlo před budovu Lékařské fakulty univerzity nesoucí jeho jméno vedle četných představitelů Jihomoravského kraje, města Brna, městských částí, diplomatů Ruské federace a Ukrajiny, brněnských vysokých škol a řady společenských organizací a politických stran poklonit více než dvě stovky obyvatel Brna.

Tibor DÁVID (foto autor)

TOMÁŠ MASARYK V BRNĚ...

(Dokončení ze strany 6)

klady zájmu Masaryka o tyto problémy, jak se např. projeví ve spisu Sociální otázka z roku 1898, v dalších článkách a projevech o bolševictví z let 1920-21. Masaryk velmi dobře studoval a dostával proto stipendium. Ale měl potíže s profesory řečtiny a latiny, nesnášel jejich německou výslovnost slov v těchto jazycích. Ředitel gymnázia mu nemohl odpustit, že nechodí ke zpovědi a chodí s dívkou. Proto nemohl Masaryk na brněnském gymnáziu dále studovat. Pomohl mu Le Monnier, který byl jmenován policejním ředitelem ve Vídni a přál si, aby Masaryk žil v jeho rodině i ve Vídni. Na jeho doporučení Masaryk mohl studovat na Akademickém gymnáziu. Ve Vídni Masaryk maturoval a po univerzitních studiích se stal doktorem filozofie.

Ale bylo to Brno, v němž se mu otevřel svět poznání. Na Brno Masaryk rád vzpomínal, jak o tom svědčí obsáhlá kapitola v Čapkových Hovorech s TGM.

Karel Janiš

★ ŠLI PŘED NÁMI

František Halas st.

- 130. výročí narození

Narodil se 15. dubna 1880 v Sasíně u Boskovic. Od svých 14 let pracoval jako textilní dělník střídavě v Brně a ve Svitávce. Byl aktivním funkcionářem odborů, DTJ, sociální demokracie a od roku 1921 KSČ.

V roce 1914 narukoval na ruskou frontu, v říjnu byl zajat a po tříletém pobytu v zajateckých táborech vstoupil do legií. Jako rotní důvěrník usiloval o demokratickou linii legií, byl z nich vyloučen a uvězněn, poslán na práci v dolech.

Domů se vrátil v roce 1920. Organizoval několik stávek textiláků, zúčastnil se prosincové generální stávky v roce 1920 i protinacistického odboje. Pro svou aktivní politickou činnost byl šestnáctkrát vězněn a byl často bez zaměstnání.

Příspěval do dělnického tisku - do Rašple, Rovnosti, Tvorby. Svůj život přiblížil v několika vzpomínkových kni-

hách: **Kemka** (vyšla v roce 1950), **Bez legend** (1958) a **Máje a prosince** (1959), za něž obdržel Cenu osvobození Brna. Čtvrtá kniha vzpomínek zůstala v rukopise, poněvadž autor 2. listopadu 1960 zemřel. Jeho vzpomínky mají velkou dokumentární hodnotu a jsou v nich neobvyklé pohledy na dělnickou minulost Brna.

Literární nadání Františka Halase st. přešlo na syna Františka Halase - básníka (1901-1949), jehož dílo bylo v 50. letech z poezie vylučováno - i na oba vnuky: F. X. Halas (1937) byl po listopadu 1989 naším velvyslancem ve Vatikánu, napsal o tom knihu a podílel se na překladu tzv. Jeruzalémské bible; Jan Halas (1945) v knize Dodatky (1996) uveřejnil 18 medailonků významných osobností naší kultury. Poslední věnoval otcí i dědovi Halasovým a připomněl i bezohledný útok na otce-básníka v posledním díle Pamětí Václava Černého.

kj

Čeká nás konflikt kapitalismus versus demokracie?

Tuto otázku ředitel New York University v Praze Jiří Pehe (1955) položil v Salonu Práva z 18. března 2010. Cituje režiséra Michaela Moora, který kapitalismus ze začátku 21. století považuje za nepřítele demokracie, nepřítele všeho, v co věří dobrý křesťan, žid, muslim nebo buddhista ... obří mezinárodní korporace, banky, pojišťovací společnosti a makléřské firmy působí globálně bez potřebné míry regulace. Moore mluví o kapitalismu, z něhož už se dávno vytratily principy protestantské etiky, jež stála u jeho zrodu a který na podzim roku 2008 způsobil globální ekonomickou krizi – kapitalismus v době dětství režiséra v 50. letech byl údajně o poznání lidštější. Potud Pehe cituje režiséra. Uvádí, že jeho otázka, zda-li kapitalismus ve své současné podobě je ještě slučitelný s demokracií, je naprosto zásadní, v západních demokraciích mnoho intelektuálů závažnost této otázky pochopilo, u nás se setkal spíše s pobaveným údivem. Svědčí prý to o tom, že většina českých intelektuálů je možná ochotna kritizovat konkrétní nedostatky v rámci systému liberální demokracie a tržního hospodářství, ale nikoliv samotný systém ... kritika systému je zatím vzácná, je často považována za nelegitimní zpochybňování demokratického řádu. Věci prý se přesto začínají měnit ... necháme-li stranou leninsko-stalinské výpady komunistických mládežníků a některých funkcionářů KSČM na adresu současného režimu (*nechce si zadat, i když jistě zná velmi kritická stanoviska k polistopadovému režimu po celých 20 let!!*), zdá se, že se postupně probouzí k životu kritické levicové myšlení na rozdíl od neoliberálního volání „více kapitalismu“ nebo varování před nástupem svobodu dusícího socialismu nastoluje nová levice otázku, zda se kapitalismus ve své globální podobě nestává nebezpečím pro demokracii? Pehe uvádí osamocení Václava Bělohradského, když již v roce 1999 napsal:

„Globalizace přinesla velkou kulturní diskontinuitu, novou neprůhlednost, planetární pluralitu a mobilitu informací, obrazů, zboží a lidí, vyprázdnila národní stát a škrtí jeho demokratickou verzi – stát sociální. Rozpoutala konflikty, které jsou dnes tím, čím byl třídní boj včera, s tím rozdílem

ale, že globální kapitál dnes nemá žádného globálního protivníka, jakým byla například organizovaná dělnická třída či po 2. světové válce demokratický sociální stát.“

(Je užitečné připomenout deset let starou charakteristiku globálního buldozera, který drtí vše, co mu stojí v cestě.)

Jiří Pehe cituje z novější úvahy Václava Bělohradského *Od reálného socialismu k reálnému kapitalismu* – Salon Práva z 19. 11. 2009 – většina našich intelektuálů v zemi, která dala světu pojem „socialismus s lidskou tváří“, jež je legitimní součástí diskusí na západě ... koledovali by si o označení nepolepšitelných marxistů nebo popletených hledačů nikam nevedoucích třetích cest nebo v horším případě jako že jsou pohrobci bývalého režimu, kteří nás chtějí vracet před rok 1989 ...

STŘÍPKY O DNEŠKU

Jiří Pehe cituje z úvodního prohlášení *Inventury kapitalismu* studentů Karlovy univerzity: „Po 20 letech demokracie máme vybudovány všechny instituce liberální a zastupitelské demokracie, ale tyto orgány jsou čím dál více vzdálené občanům i standardnímu politickému životu. Hlas občana ve volbách je bezvýznamný v porovnání s vlivem ekonomicko-politických souručenství, které mají privilegovaný přístup k moci ... Rozvoj neregulovaného tržního hospodářství dále prohlubuje ničení přírody ... Takový rozvoj hospodaření ... nedokáže zajistit kvalitu života v širokém slova smyslu ...“ (*Podtrhuji slova vystihující současné dění u nás – projeví se to na účasti občanů ve volbách??*)

Jiří Pehe uvádí, že kapitalismus má v sobě zakódovány i další tendence, které ohrožují demokracii: trh má tendenci kolonizovat veřejný prostor v podobě privatizace veřejných statků i v podobě vytlačování veřejnosti z veřejného prostoru ... dění ve veřejném prostoru se stává formou soukromého podnikání ... naše občanská společnost je příliš slabá tomu zabránit ... demokracie zprivatizovaná globálním kapitálem už není skutečnou demokracií, je demokracií jen pro některé, nastupuje postdemokracie, v níž stát srůstá s korporacemi a dalšími soukromými zájmy.

Jak se bránit nástupu postdemokratického režimu? Pehe se domnívá, že hledání odpovědi na tuto otázku dnes náleží spíše nové levici ... která stojí na straně demokracie, zatímco neoliberální pravice na straně kapitalismu ... volá „více trhu“. Krizi globálního kapitalismu považuje Pehe též za krizi jistého typu racionalismu vzniklého v době osvícenství a těžko budeme hledat východisko, zůstaneme-li zajatci tohoto typu myšlení ... proto snahy najít nějakou rozumnou třetí cestu zatím selhávají, ačkoliv možná jen ona nás může uchránit před zničením demokracie „s lidskou tváří“, jenž by prohluboval a ne dusil demokracii. (*J. Pehe se posunul v posuzování problému kapitalismus versus demokracie, ale trh "s lidskou tváří" je iluzí!!*).

Jiří Pehe nepřekročil mantinely kapitalismu, i když má o demokracii obavy oprávněné. Východiska ukázal již v druhé polovině 19. století Karel Marx, k němuž se v době dnešní hospodářské krize kapitalismu vracejí mnozí na Západě – kromě našich ekonomických neoliberálních veličin – od profesora na pražském Hradě počínaje. Marx provedl všestranný rozbor kapitalismu a zákonitostí jeho vývoje. A nelze též očekávat, že by J. Pehe měl zájem o V. I. Lenina, od jehož narození v dubnu uplynulo 140 let. Právě V. I. Lenin navázal na Marxovy rozbor kapitalismu a rozvedl je v charakteristice imperialistického stadia kapitalismu. A ve smyslu Marxových závěrů přešel V. I. Lenin od teorie k praktickému řešení problémů společnosti na podkladě vzniku a rozvoje socialistického uspořádání poměrů, v němž výsledky práce milionů lidí patřily jim, nikoliv hrstce těch nahoře. Toto uspořádání poměrů vytvořilo předpoklady k vítězství nad nacistickým Německem a japonským militarismem, i když ve spolupráci s dalšími zeměmi protihitlerovské koalice. Po listopadu 1989 se u nás stalo módou hovořit o socialismu, o V. I. Leninovi pouze v záporných, pokud možno v nejošklivějších podáních. **kJ**

Modravé lákání

*Úplatkáři, tuneláři,
radujte se, bohatí.
Ten kdo krizi nevyvolal,
ten ji za vás zaplatí.*

Alois Reich

JEDNOTNĚ PROTI NEONACISMU

Vzrušenou debatu, na téma jak spojit roztržštěné snahy organizací mladých levicových aktivistů na jihu Moravy za sociálně spravedlivou společnost, vyvolala v sobotu 13. března v Brně jejich beseda s koordinátorem pro střední a východní Evropu mezinárodní protirasistické sítě United Miroslavem Prokešem. Hovořil o projevech rasismu, neonacismu a xenofobii.

Členy Komise mládeže při Jihomoravské krajské radě KSČM seznámil Prokeš s bujením hnutí neofašistů a neonacistů v celé Evropě (před nedávnem někteří účastníci besedy blokovali pochod 6500 pravicových extremistů Drážďany), a jak proti nim účinněji bojovat. Prokeš kritizoval české vlády za to, že neplní mezinárodní (OSN, Rada Evropy a EU) programy proti rasismu, diskriminaci a xenofobii, zejména pokud se týká jejich prevence. *»Místo toho vlády ČR vymýšlejí různé strategie proti extremismu hlavně ve snaze, aby byl klacek na politické oponenty z řad levice«,* zdůraznil Prokeš.

K Mezinárodnímu dni boje proti rasismu, fašismu a nacismu, který bude 21. března, pořádá kampaň v Evropě a zemích bývalého SSSR na 550 organizací. Chystají se i na akce k Mezinárodnímu dni uprchlíků-emigrantů 21. června a 9. listopadu k výročí nacistické protizidovské tzv. křišťálové noci.

Prokeš připomněl, že v českém právním řádu chybí pojmy, kdo je to extremista a co je to extremismus? Zdůraznil, že nositelé těchto pojmů jsou lidé, kteří ve svém jednání používají násilí – což je vlastní neofašistům a neonacistům, nikoliv však levicovým aktivistům. Předcházení takovým projevům je nezbytné vštěpovat do povědomí dětí již v útlém věku ve škole i v rodinách, včetně vymezování se vůči *»divným jedincům, kteří jsou nějací jiní«* (xenofobie). Podle Prokeše je nezbytné napravovat chyby ve výchově a v působení na mladé lidi, nebát se upozorňovat ve sdělovacích prostředcích na projevy politiků, institucí a organizací, které rozdmýchávají v nějaké podobě nesnášenlivosti mezi lidmi.

Též je nutné začleňovat menšinové sociální skupiny, jako jsou Romové, přistěhovalci, do majoritní společnosti, a nikoliv se proti nim vymezovat, jak to hojně činí pravicové české sdělovací prostředky.

(vž)

DOBA VYŽADUJE ZLEPŠENÍ NÁZORNÉ AGITACE

Základní organizace 1103 v Brně-Kohoutovicích si plně uvědomuje společenské podmínky, v nichž jsme nuceni dnes působit. Obelhaní občané jsou pod hesly o *»svobodě, pravdě a lásce«* médií informováni jednostranně a často zkresleně. V prorežimních novinách, v rozhlasu a televizi nás dnešní mocní denně přesvědčují, jak výhodné je žít v republice se statisíci nezaměstnaných, s tisíci bezdomovců, se stále větším počtem lidí na hranici existenční únosnosti. Jak je krásné, že jsme členem EU. Jak hravě lze uživit rodinu, našetřit si na důchod, zaplatit lékaře, školné, bydlení. Novinám, které říkají lidem pravdu, komunistům v parlamentu, zastupitelům v obcích a levicově zaměřeným občanům hravě nasadí psí hlavu. Označí je za obhájce totality a zastánce 40 let komunismu. I když ten nikde na světě dosud nebyl. Obsah Haló novin není uváděn v přehledu tisku v rozhlasu a televizi.

Právě proto se naše stranická organizace snaží využívat Haló noviny a Echo ve své práci. Snažíme se rozšiřovat počet čtenářů, a také propagovat obsah těchto periodik formou názorné agitace ve vývěsní skříňce na konečné zastávce trolejbusu v městské části Kohoutovice. Její plocha je rozdělena na tři části. Na první se věnujeme propagaci našeho tisku. Zveřejňujeme články představitelů naší strany a publicistické články z Haló novin. Ve druhé části informujeme veřejnost o besedách, schůzích a jiných aktivitách, kde naši poslanci, zastupitelé a další odborníci seznamují občany s aktuálními informacemi. Bylo tomu tak např. k volbám, k bytové problematice, k problematice sociálních služeb a též bezpečnosti seniorů. Nezapomínáme zde občanům poděkovat za to, že našim kandidátům dali ve volbách hlas. Vyslovuje-

me zde blahopřání ženám k MDŽ, všem občanům k Vánocům a Novému roku, k Svátku práce, k Velikonocům i k dovoleným. Třetí část využíváme především k propagaci významných dokladů z historie naší vlasti, neohroženého boje lidu za svobodu našeho národa v době první i druhé světové války. Velkému zájmu se těší doklady o kohoutovických občanech, kterým byla odhalena pamětní deska za jejich boj proti fašismu. I další doklady z historie Kohoutovic. Podle ohlasu je o naši propagační skříňku značný zájem. Lidé ji velmi často čtou a jsou i jedinci, kteří si některé informace opisují. Naši soudruzi, kteří informace ve skříňce obměňují a doplňují, se samozřejmě také setkávají s invektivami. Někdy nacházíme obsah skříňky poničený. Nezbyvá než vývěsku urychleně obnovit.

Chceme poděkovat pracovníkům MěV KSČM za ochotně poskytovanou technickou pomoc při úpravách materiálu pro vývěsku a redakci ECHA za články a informace, které přinášejí. **Navrhujeme, aby pro zkvalitnění práce stranických organizací mezi občany byla ustavena pracovní skupina, která by základním a místním organizacím poskytovala obsahovou a metodickou pomoc.**

František OBROVSKÝ, ZO KSČM 1101

Výstava grafické tvorby Františka Borovce v HaDivadle se setkala s takovým úspěchem, že byla prodloužena do konce dubna. Fotografie přibližuje atmosféru mimořádně hojně navštívené a úspěšné vernisáže. Foto: **Tibor DÁVID**

ŠLI PŘED NÁMI

Aleš Húsek

– 95. výročí narození

Narodil se 16. dubna 1915 v Bučovicích v rodině filologa, národopisce a středoškolského pedagoga. Vystudoval medicínu a se svými bratry Janem a Milošem aktivně působil v Komsomolu a Kostuffe. Byl milovníkem Smetanovy a Beethovovy hudby a románů Dostojevského.

Za okupace byl zapojen v činnosti technického aparátu brněnského kraje

KSČ v ilegální tiskárně pro rozmnožování ilegálních tiskovin strany. Jako sekundář v Zemské léčebně pro duševně nemocné v Brně-Černovicích zachránil mnoho vlastenců před gestapem uvedením fingoovaných diagnóz duševních chorob. Po prozrazení této činnosti byl 7. září 1942 zatčen, nelidsky mučen v Kounicových kolejích a nebyla mu poskytnuta lékařská pomoc přes vážné onemocnění tuberkulózou.

1. dubna 1944 vydechl naposled v Oranienburgu. V Brně-Černovicích je po něm pojmenována ulice. **kj**

V dubnu v Janáčkově divadle může divák shlédnout reprízu únorové premiéry baletu Carmen s hudbou George Bizeta a Rodiona Šchedrina. Jde o ruského impresionistu, který jako jeden z prvních začal v uvolnění 60 let 20. století experimentovat s elektronickou hudbou a proslavil se např. působivou zvukomalebnou skladbou Hlasy severu. Bizetovu Carmen Šchedrin upravil jako baletní suitu pro svou manželku jednu z nejslavnějších primabalerin 20. století Maju Pliseckou. Choreograf Španěl Cayetano Sato doplnil suitu flamencem. Inscenace v koprodukcii se souborem Ballett Dortmund je fyzicky náročná. Tanečníci v části inscenace tančí zavěšení v provazišti hlavou dolů.

Mahenovo divadlo reprizuje jedno z nejpůsobivějších děl ruské dramatické literatury Gogolova Revizora. Režijní pojetí Ivana Rajmonta nechává postavy přirozeně jednat pod tlakem světa založeného na úplatcích, který je obklopuje. Je pozoruhodné jak dílo, jež divák zná v různém režijním pojetí se stává v současné době stále aktuálnější. Tomu odpovídá i hlavní postava v podání herce naturščíka jinak hudebního skladatele, dramaturga a specialisty na pravoslaví a ruskou kulturu Martina Dohnala. Je to hrdina chvíle bratr nynějších medializovaných postav, jež hledí prezidenta Obamu po tváři nebo cestují jako podvodní „asistenti“ ministerských úředníků letecky po světě.

Městské divadlo reprizuje úspěšnou situační komedii britského autora Robina Hawdona Dokonalá svatba. Má podtitul třeskutá komedie a čerpá z bláznivých záměn. Vše je ponecháno na hercích, kteří excelují. Milan Němec v hlavní roli ze sebe vydává vše a přihrávají mu Petr Štěpán, Lucie Zedníčková, Irena Konvalinová, Zdeněk Bureš a Hana Holišová, jež podává v závěrečné pointě pozoruhodný výkon.

Měnináská brána vystavuje pozoruhodný Loutkový svět Radosti s podtitulem Loutky za šedesátiletí historie Loutkového divadla Radost. K vidění je výběr loutek z více než tisícovky uložené v depozitářích Radosti včetně ázijských loutek přivezených ze zahraničních turné v polovině 20. století. Jsou specialitou, jež by ozdobila sbírku i Náprstkova muzea. Součástí expozice jsou nedělní představení Radosti na Měnináské bráně, kde se předvádí vodění různých typů loutek a tři krátké, nápaditě zpracované hry z pera i v režii Vlastimila Pešky.

V dubnu se v Brně zahajuje turistická sezóna. Nabízí nejen tradiční trasy např. po Staré radnici, ale i sobotní odpolední prohlídky s průvodcem po centru a Starém Brně. Opět bude i průvodcovská služba po brněnských chrámech a Turistické informační centrum bude mít tři nové informační kiosky v Omeze na náměstí Svobody, ve Vaňkovce a na Zelném trhu, kde se během roku zpřístupní i podzemí.

CINEMA MUNDI

V titulu je latinský název festivalu, jehož překlad zní **Film světa**. Jde o mimořádnou akci a první ročník budoucí tradice. V Brně je to první domácí filmový festival. Dosud Brno poznalo jen opakování pražských akcí jako Ozvěny Febiofestu a Týden evropského filmu. Dramaturgie nového festivalu je v rukou jednoho z nejlepších filmových odborníků Jiřího Králíka a je zaměřena na filmy nominované na Oscara nebo filmy oscarové. Celosvětově jde o dramaturgickou zvláštnost a prvotinu. Ředitelem festivalu je zkušený Josef Čadík. Další novum je zázemí vytvářené z pedagogů a studentů brněnských vysokých škol. Dobové a společenské pozadí filmů jednotlivých zemí u nás často neznámé bylo před představením

přibližováno úvody odborníků. Něco obdobného u nás festivalový divák nenajde. Stejně tak nenajde další specifikum festivalu, autorská čtení scénářů a masterclasses - mistrovské třídy, kde přednášeli filmoví tvůrci velmi často věhlasní, jež na festival přivezli své filmy. Se zázemím souvisí i pracovitý medializační studentský tým.

Během jednoho týdne bylo promítnuto 80 celovečerních filmů a 50 filmů krátkých. Proběhlo 5 autorských čtení a 8 mistrovských tříd. Na 10 000 diváků tak navštívilo na 176 programových sekcí. Byly promítnuty filmy roku z Polska, Maďarska a USA. Českou premiéru měly filmy Ruska, Španělska, Bulharska a Rumunska a latinoamerické z Argentiny, Venezuely, Mexika a Peru. Dá se říci, že na festivalu byl zastoupen celý svět. Ze zahraničních hostů přijeli například indický režisér Paresch Mokashi a chilský režisér Miguel Littín jemuž brněnský festival s největší pravděpodobností zachránil život. Doma by zahynul v troskách svého domu během zemětřesení.

Festival má už i své výsledky ve sféře filmového obchodu.

Na festival přijel holandský filmový producent Vincent Lucassen a skotská filmová delegace nabídla spolupráci s edinburským filmovým festivalem. Skotové rovněž projeví zájem natáčet v Brně a to v reálu veletrhů.

Nelze než se těšit na Cinema Mundi 2011.

KULTURNÍ KALEIDOSKOP

Nejstarší zpěv

Papež Řehoř Veliký je považován za zakladatele hudební kultury. V 6. století, kdy vládl, nechal shromáždit všechny hudební památky a založil tak Gregoriánský chorál. Jde o jednohlasy zpěv k liturgii, kdy se střídá sólista a sbor. Má svou specifickou krásu a např. skladby k velikonočním jsou emočně účinné.

Gregoriánský chorál se zpívá podle nejstarších záznamů z 10. a 11. století zapsaných předchůdci notového písma neумы. V této podobě si posluchači 10. 4. vyslechli nejstarší církevní zpěv v minoritském kostele na koncertě pořádaném agenturou Appassionata. V premiéře zazněl program složený z velikonočních skladeb v podání souboru Schola Gregoriana Pragensis pod vedením Davida Ebena.

Dramaturgie agentura Appassionata zaměřená na starou hudbu soustavně uvádí koncerty s programy srovnatelnými s nejslavnějšími evropskými hudebními festivaly. V uplynulém roce to byly dva špičkové hudební zážitky. První byli mladí japonští housloví virtuózy, kteří s vysokou profesionalitou a dokonalou harmonií interpretovali díla barokních skladatelů. Jejich soubor se příznačně jmenuje Ensemble l'estro armonico Berlin v překladu Dokonalá harmonie. V dějinách hudby jde o název cyklu dvanácti koncertů pro housle a smyčcový orchestr, publikovaný Antoniem Vivaldim roku 1711. Druhým špičkovým hudebním zážitkem byl jeden z největších talentů na poli barokní hudby rumunský sopranista Marian Radu původem z Moldávie. Jeho přírodní čistý soprán má neuvěřitelný rozsah C4-C6 a barvu naprosto odlišnou od kontratenoru a ženského sopránů. V repertoáru má hlavně Händelovy, Bononciniho a Frescobaldiho kantáty pro soprán. Skutečnou specialitou v jeho podání byly skladby výše uvedených autorů komponované v období baroka pro kastráty. Doprovázel ho rakouský soubor Ars Antiqua Austria hrající na dobové nástroje. **Výsledný dojem byl neuvěřitelný a nejlépe ho dobově označit za zpěv andělských kůrů.**

Nezbývá než se těšit na další programy agentura Appassionata. (V)

PĚKNÝ KULTURNÍ ZÁŽITEK

Omlouváme se čtenářům Echa, že o akci konané 22. února odpoledne referujeme až v dubnovém čísle; je tomu tak proto, že uzávěrka březnového čísla byla hodinu před začátkem pořadu, o němž píšeme. Výbor národní kultury uspořádal v místnostech knihkupectví Dobrovský na

rohu České a Joštovy komorní koncert ruské písňové tvorby, klavírních skladeb a básní autorů Petra Iljiče Čajkovského, Sergeje Jesenina a Sergeje Vasiljeviče Rachmaninova. Zpívala a recitovala paní Věra Bakalová, na klavír hrál prof. František Kratochvíl.

Oba umělci předvedli vysokou profesionální úroveň interpretovaných skladeb. Předností pořadu byla kompozice

koncertu s vhodným střídáním mluveného slova, instrumentální a vokální hudby. Nejkrásnější byly bezesporu písně i nástrojové skladby Čajkovského, celkem deset čísel, pět písní a pět skladeb pro klavír.

Předností pořadu byl český překlad písní, jejichž interpretace v originále byla jazykově dokonalá a posluchač z programu porozuměl obsahu skladeb. Hlasově prokázala paní Bakalová, kterou známe z dřívějších večerů, že její umělecký projev je stále dokonalejší a profesionálně na vysoké úrovni; těšíme se, že ji uslyšíme v dalších pořadech a doufejme, že se nám podaří najít místo s ještě lepší akustikou.

O měsíc později, poslední březnové pondělí, uspořádal Výbor národní kultury při příležitosti 11 a čtvrt století úmrtí slovanského věrozvěsta Metoděje, prvního moravského arcibiskupa a překladatele bible, podvečer věnovaný jemu. Metoděj umíral v pondělí večer po Květné neděli, i naše akce byla takto načasována. Jeho bratru Cyrilovi jsme věnovali podvečer o rok dříve při kulatém jubileu úmrtí, nyní došlo i na Metoděje.

A 12. dubna byla další ze série koncertů „Melodie jižních moří“; o ní budeme informovat v květnovém čísle.

Vladimír Šaur

65. fotografií k 65. výročí osvobození

Výstavu vybraných fotografií sovětských reportérů zachycujících boje Rudé armády, ale i Čs. armádního sboru vedoucí až k osvobození naší vlasti uvedli generální konzul Ruské federace v Brně Valerij Vladimirovič Děrgačev a hejtman Jihomoravského kraje Michal Hašek. Fotografie si mohla veřejnost prohlédnout v pracovní dny žet jen do 8. dubna ve foyeru Krajského úřadu Jihomoravského kraje na Žerotínově náměstí v Brně.

Tibor DÁVID (Foto autor)

Vyšla třetí publikace jubilentů Národního divadla

Na společenském setkání po březnové premiéře Gogolova Revizora se Mahenovo divadlo stalo dějištěm křtu publikace Evy Šlapanské **Jubilanti činohry Národního divadla Brno 2010**. Obdobně jako v těch předcházejících z let 2008 a 2009 autorka připomíná – vyjádřeno slovy ředitele Davida Dvořáka – „divadelní umělce minulosti, nedávné éry a současnosti“. Řada z nich se proslavila také na mimobrněnských jevištích a to i v zahraničí. Všichni věnovali a věnují svůj umělecký život divadlu a dokáží rozdávat radost, krásu a pohodu.

Výčet letošních jubilentů začíná Jaroslavem Auerswaldem (1870 – 1931) a končí Karlem Želenským (1865 – 1935). Erudovaná autorka publikace byla na křtu označena jedním z řečníků za fan-

toma brněnského divadla, což vyvolalo spontánní potlesk, vyjadřující nejen souhlas, ale i upřímné uznání a vděk za záslužnou práci letošní pětasedmdesátice Evy Šlapanské.

Autorka publikace působila v letech 1956 až 1985 na Janáčkově akademii múzických umění, kde dramaturgicky a organizačně připravila více než 2500 koncertů a 3000 hudebně-literárních pásem a vystoupení. Výrazným osobnostem brněnského kulturního života druhé poloviny 20. století věnovala v roce 2001 zajímavou knihu vzpomínek *Jak jsem je znala*. Temperamentní organizátorka kulturního dění, zasloužilá pracovníci kultury, se dostalo významných poct: obdržela stříbrnou medaili JAMU a Cenu města Brna.

Bohumil Hlaváček

Výročí

*Víš, že
dvacet, čtyřicet
ba stovky let
už přešly
a stejně
vešly
v prach,
zbraně, slova,
slova, zbraně
krach.
První se ctí
padli,
druzí-pošlapání
vstali,
třetí v boji
vytrvali,
proto žijem
dál.
Tato zem je
samá jizva,
co přetrvává
je odkaz
prolité krve
co přetrvává je
stálá výzva.*

Marie Veselá

MEZINÁRODNÍ DEN ŽEN LETOS SLAVIL JIŽ STO LET

Dne 6. 3. 2010 při příležitosti stého výročí MDŽ, pořádal MěV KSČM a LKŽ DOBROMYSL oslavu tohoto významného svátku. Jak již několikrát byla zároveň spojena se společenským večerem. Komunisté nikdy nezapomněli ctít tento svátek, který si ženy po právu vybojovaly a oceňují práci žen pro společnost. Úvodním slovem, kde připomenul začátky a důvody vzniku tohoto svátku oslavu zahájil člen ÚV KSČM, krajský

a městský zastupitel Pavel Březa. Ženám zároveň poděkoval za jejich přínos pro společnost i naše rodiny. Kulturní program připravil Výbor národní kultury pod vedením Marie Veselé. Básně recitoval Ilja Kreslík. K poslechu i tanci nám hrála naše hudební skupina. Byl to hezký večer, a proto si poděkování zaslouží všichni, kteří se do jeho přípravy a průběhu obětavě zapojili.

Jana URBÁNKOVÁ

Připomenutí 100. výročí MDŽ

Také Místní organizace 1401 Brno-Komín připomněla výročí oslav Mezinárodního dne žen, který se v letošním roce dočkal již stého opakování. Členové výboru navštívili bývalé funkcionářky naší organizace s malými pozornostmi. Informovali je o současné práci organizace i současném stavu ve straně. Soudružky se zajímaly o problémy stranické práce a o jejich řešení a východisko z problémů celé společnosti.

Všem členkám MO KSČM Brno-Komín byly předány veršované zdravice k tomuto výročí, což bylo ženami kladně hodnoceno. Na zasedání výboru konaného právě v den zmíněného výročí byly předány květy karafiátů a malé pamlsky jako poděkování za práci pro naši organizaci. Vzpomněli jsme i význam tohoto výročí pro dnešní dobu. Shodli jsme se, že MDŽ se musí stále připomínat v souvislosti boje za rovnoprávnost a postavení žen v naší společnosti. I u nás se stále ještě setkáváme s případy diskriminace žen. Ženy zdůraznily, že i naše strana musí do práce svých orgánů zapojovat více žen, než je tomu doposud. Z diskuse rovněž vyplynulo, že

je potřeba vyvinout daleko větší snahu o zapojení do orgánů strany mladou a střední generaci, pokud v budoucnu tato strana nechce zaniknout. Není možné plnit náročné úkoly strany se současným věkovým potenciálem. Beseda ukázala na současné problémy dalšího života strany a dala podněty pro orgány na všech stupních, které je nutné do budoucnosti řešit.

Ladislav HAVEL

místopředseda MO KSČM Brno-Komín

Za Svatoplukem

Kopečkem

22. února odešel tiše a nenápadně neuvěřitelně skromný a vnímavý člověk, člen Unie českých spisovatelů a člen VNK v Brně, básník Svatopluk Kopeček. Narodil se 23. 12. 1933 v Užhorodě, tehdy součásti ČSR. Vystudoval právnickou fakultu UK. Žil v Brně. Básnické tvorbě se věnoval dlouhá léta. Samizdatem vydal řadu sbírek – první Čekání v dešti a poslední Memento, které je doprovázeno ilustracemi Vlastimila Tomana. Čtenáři levicového tisku se s jeho tvorbou potkávali v literární příloze Haló novin Obrys Kmen, ve Zpravodaji VNK a také v našem Echu.

Čest Tvému dílu i Tvé památce!

Marie VESELÁ

Lyrika

(Svatopluk Kopeček)

*Studánka z čirého citu –
jenom zhluboka se napít
vody chladné*

*Čirá studánka poezie
jen najít
obilné stéblo
z něhož se pije
abys nezvířil dlaněmi kal
sesedlý na dně.*

Naši dubnoví jubilanti

V březnu oslavil 80. narozeniny soudruh **Josef HAVRÁNEK**, ZO KSČM 2709

1. 4. **Josef VANĚČEK**, 80 let, ZO 0423
Ing. Adolf GRMELA, 76 let, ZO KSČM 1101
Alois VAĐURA, 87 let, ZO 1101
2. 4. **Antonín ŠTOURAC**, 87 let, člen výboru ZO KSČM 2101
3. 4. **Otto HOLÁTKO**, 85 let, ZO 1505
Marta UGWITZOVÁ, 78 let, ZO KSČM 0502
4. 4. **Vlastimil REZEK**, 93 let, ZO 0600
František NOVÁK, 82 let, ZO 0502
6. 4. **PhDr. Viktor JEVSEJENKO**, 55 let, ZO KSČM 3013
7. 4. **Hana ŠTRONEROVÁ**, 75 let, ZO KSČM 0302
8. 4. **Dana KONEČNÁ**, 76 let, ZO 1103
9. 4. **Ing. Jaroslav PILČÍK**, 80 let, ZO KSČM 1103
Božena HÁJKOVÁ, 85 let, MO KSČM Komín
11. 4. **Bedřich KUBA**, 90 let, ZO 0428
15. 4. **František ULBRICH**, 75 let, ZO KSČM 3002
16. 4. **Ing. Miroslav SLOVÁK**, 83 let, ZO KSČM 1101
17. 4. **Helena JULKOVÁ**, 90 let, ZO 0302
21. 4. **Jaroslava ADÁMKOVÁ**, 68 let, ZO KSČM 0503
22. 4. **Aleš NOVÁK**, ZO KSČM 0502
Věra FOJTOVÁ, 80 let, ZO 2701
25. 4. **Františka ŠINDELÁŘOVÁ**, 86 let, ZO KSČM 1101
národní umělkyně Olga SKÁLOVÁ, 82 let, ZO KSČM 0305
26. 4. **Jaroslav HÖKL**, 85 let, ZO 3002
27. 4. **Roman ČECHOVSKÝ**, 74 let, ZO KSČM 1101
28. 4. **Josef ONDRA**, 80 let, ZO 3003
29. 4. **Olga STEJSKALOVÁ**, 80 let, ZO KSČM 0423

Všem jubilantům děkuji za práci pro stranu a společnost a přeji pevně zdraví do dalších let ZO, MO, MÍV a MěV KSČM, LKŽ Dobromysl a redakce Echo. **did**

Objev

*Dneska víc než v jiné době
každé hrábě hrabou k sobě
Kdo neshrábne nic či trošku
ten vypadne z kola, hošku.*

Alois Reich

Už nejsou mezi námi

Už 1. března nás opustil **Ing. Svatopluk KOPEČEK**, člen Unie českých spisovatelů a aktivní člen ZO KSČM 3002.

V březnu po dlouhé nemoci zemřela ve věku nedožitých 88 let s. **Ing. Vědunka PATÁKOVÁ**, bývalá předsedkyně MÍV KSČM v Brně-Kohoutovicích. Kromě funkcí ve straně léta obětavě pracovala ve Svazu žen, Českém červeném kříži a Klubu seniorů.

Ve věku 82 let nás opustil **prof. Ing. Dalibor RŮŽIČKA, DrSc.** S obětavým předsedou ZO KSČM 0501 Bystrc jsme se rozloučili 8. března.

Dne 15. března zemřel **Ing. Josef BRZOBOHATÝ**, dlouholetý funkcionář a v 80. letech předseda ZO v Brně-Komíně.

Čest jejich památce!

did